

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/1151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213205677
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213205677.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporkyňi: C. P., bytom K. č. XXX, t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníčkou Renátou Nagyovou, tajomníčkou Okresného súdu Komárno, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, o zaplatenie 475,46 eura istiny s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 18. augusta 2014 č.k. 10C/152/2014-88 v časti náhrady trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 240,46 eura s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 26. 08. 2011 do zaplatenia, vo zvyšku návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Po právnej stránke odôvodnil napadnutý rozsudok ustanoveniami § 43 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 43 ods. 5, § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, § 52, § 53, § 544, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, ods. 3, § 442 ods. 1, § 443, § 517 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov) a konštatovaním, že dôkazné bremeno spočívalo na navrhovateľovi, ktorého povinnosťou bolo súdu preukázať, že došlo k predčasnemu ukončeniu zmluvného vzťahu, ktorú skutočnosť navrhovateľ nepreukázal. Rozdiel medzi predajnou cenou a akciovou cenou mobilného telefónu nie je následkom protiprávneho konania odporkyne, nakoľko účastníci konania sa na cene mobilného telefónu v sume 1 a 9 eur dohodli. Táto dohodnutá cena je pre oboch účastníkov dohody záväzná a nie je možné ju meniť jednostranným úkonom ani jedného z nich. Ďalej dôvodil, že rozdiel medzi predajnou cenou a akciovou cenou mobilných telefónov je výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania ohľadne kúpnej ceny a nie protiprávneho úkonu odporkyne, navyše k protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa ani nedošlo. Keďže nemal súd za preukázané vyššie uvedené podmienky zodpovednosti odporkyne za škodu, návrh na uhradenie škody spolu s úrokom z omeškania ako neopodstatnený nárok zamietol. Suma 240,46 eura, na zaplatenie ktorej súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu, predstavuje nedoplatok na službách poskytnutých navrhovateľom odporkyňi. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“) s tým, že vzhľadom na približne polovičný úspech navrhovateľa, súd podľa tohto ustanovenia rozhodol, že žiaden z účastníkov, vrátane vedľajšieho účastníka nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne len v časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že vedľajší účastník na strane odporkyne v konaní namietal porušenie práv spotrebiteľa a to v časti samostatne žalovateľného nároku navrhovateľa

na náhradu škody, a preto vzhľadom na procesný úspech vedľajšieho účastníka na strane odporkyne mu mal súd priznať náhradu trov konania. Vytkol súdu prvého stupňa, že z odôvodnenia rozsudku nie je možné vyvodit', akými právnymi úvahami a následne zákonnými ustanoveniami sa prvostupňový súd riadil, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nepriznal trovy konania, čo absentuje aj v samotnom výroku rozsudku. Z týchto dôvodov považuje rozsudok za nepreskúmateľný, nakoľko nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, čím súd odňal účastníkovi konania právo konať pred súdom spočívajúce v možnosti podať vo veci kvalifikovane odôvodnené odvolanie.

Navrhovateľ, ani opatrovník ustanovený odporkyňu, sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadrili.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP), dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka je potrebné podľa § 221 ods.1 písm. f), h) OSP zrušiť a vec mu v tejto časti vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom odvolacieho konania je takto len vedľajším účastníkom na strane odporkyne napadnutá časť, týkajúca sa trov konania, ktorou mu súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Na námietku odvolateľa, ktorý vytkol súdu prvého stupňa jednak nesprávne právne posúdenie veci, neúplné zistenie skutkového stavu veci, na základe ktorého dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, tiež i zmätočnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku v časti náhrady trov konania, ako i vzhľadom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 221 OSP, zaoberal sa odvolací súd prioritne otázkou, či konanie v danej veci netrpí niektorou z väd vymenovaných v § 221 ods. 1 písm. a-g/ OSP (či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať alebo o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom, či súdom nesprávne obsadeným).

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“), odvolací súd rozhodnutie zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení § 221 ods. 1 písm. f/ OSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach SR ustanovuje § 157 ods. 2 OSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáha a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, jasne, stručne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia OSP pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale

napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení jednoznačne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

Rozsah preskúmaného práva aj povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumejú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP). Pri rozhodovaní o odvolaní, odvolací súd zisťuje aj to, či odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa je riadne odôvodnené vo vzťahu ku všetkým preskúmaným výrokom daného rozhodnutia. Nedostatok odôvodnenia v podstatných súvislostiach možno vo všeobecnosti posúdiť ako odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, a to v tom smere, že v odvolaní účastník nemôže v zmysle ust. § 205 ods. 1 OSP uviesť a namietať konkrétny nesprávny postup súdu alebo právny názor súdu, ak tento čiastočne alebo úplne absentuje.

Rozhodujúc o odvolaní vedľajšieho účastníka (odvolateľa) v tejto veci, v časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka preskúmateľný z nedostatku dôvodov, keďže výrok o náhrade trov konania nie je v zmysle § 169 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 157 ods. 1, ako aj príslušného ustanovenia OSP, v napadnutom rozsudku vôbec odôvodnený. V tomto smere len konštatovanie, že účastníci, vrátane vedľajšieho účastníka na strane odporkyne mali približne polovičný úspech, a preto súd žiadnemu nepriznal náhradu trov konania, je úplne nepostačujúce, nakoľko v súdnom rozhodnutí musí byť náležite zhodnotený, prečo o náhrade trov konania rozhodol tak, ako uviedol vo výroku napadnutého rozsudku, z akého dôvodu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nepriznal náhradu trov konania, či úkony vynaložené vedľajším účastníkom boli v danej veci účelné a na prospech odporkyne, na strane ktorej v danej veci vystupoval. Nedostatok riadneho odôvodnenia tak má za následok nepreskúmateľnosť predmetného rozsudku vo výroku o náhrade trov konania, čím bola odvolateľovi odňatá možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, a tým aj možnosť efektívneho využitia procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaním. Súd prvého stupňa v tomto svojom rozhodnutí neuviedol dôvody, pre ktoré rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

Z uvedených dôvodov, keďže súd prvého stupňa v zmysle uvedených záverov nepostupoval, odvolací súd nemal dostatok dôkazov a možnosť preskúmať napadnutú časť rozsudku súdu prvého stupňa, preto podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP rozsudok súdu prvého stupňa v tejto napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť o trovách konania, pričom svoje rozhodnutie i náležite zdôvodní v intenciách § 157 ods. 2 OSP a zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.